

РЕШЕНИЕ

№ 12957

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева

Мая Сукнарова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **10957** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Роел транспорт“ ЕООД, подадена чрез адв. С. Р., срещу Решение № 3907/26.08.2024г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 133-ти състав, постановено по НАХД № 12107/2023г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 42-0006221/25.04.2023г., издадено от директора на РД „Автомобилна администрация” – С..

Според касационния жалбоподател решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, поставено в противоречие с материалния и процесуален закон. Прави се оплакване, че съдът не е обсъдил доводите на дружеството по отношение на това, че НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка. Твърди се, че в АУАН и в НП не са изпълнени изискванията на чл. 42, ал.1, т.4 ЗАНН, съответно на чл.57, ал.1, т.5 и чл. 57, ал.1, т. 8 ЗАНН. Оспорва се извършването на нарушението, като се сочи, че „Роел транспорт“ ЕООД притежава лиценз № 14893 за международен превоз на товари, валиден до 17.03.2026г. Касаторът счита, че са налице и основания за приложението на чл.28 ЗАНН. Искане се отмяна на решението на районния съд и на потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание касационният жалбоподател не се представлява.

Ответникът – директорът на РД „Автомобилна администрация” – С. не се представлява и не

ангажира становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIV касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените в касационната жалба основания и тези по чл.218, ал.2 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и против съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С процесното НП № 42-0006221/25.04.2023 г., на основание чл. 96, ал. 1, т. 1, предл. последно от ЗАвтПр, на „РОЕЛ-ТРАНСПОРТ“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 7а, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 1, изр. 2 от ЗАвтПр – за това, че на 20.05.2022 г. „РОЕЛ-ТРАНСПОРТ“ ООД, притежаващо лиценз на Европейската общност за международни товарни превози № 14893, със срок на валидност до 17.03.2026 г., е извършило международен превоз на товари с МПС, за което не е имало издадено заверено копие към горепосочения лиценз. За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 от ЗАНН, при спазване изискванията за тяхната форма и съдържание, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите съдържат ясно описание на нарушението и точно посочване на законните разпоредби, които са нарушени, като приложените от административнонаказващия орган санкционни норми съответстват на установеното нарушение. Приел е за безспорно установено извършването на нарушението, а наложеното наказание – за точно определено в абсолютния предвиден размер, като не е налице основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Решението на СРС е правилно.

Районният съд е установил вярно и точно фактическата обстановка по случая, като въз основа на нея е извел обосновани и правилни правни изводи.

Неоснователни са твърденията, че НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка и че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, ал.1, т.4 ЗАНН, съответно на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Самият касационен жалбоподател не подкрепя с конкретни доводи своите възражения в тази насока. Противно на твърденията му, настоящият съдебен състав констатира, че по делото са ясно и категорично установени всички факти, които са от значение за преценка относно съставомерността на деянието и за отговорността на дружеството.

Съгласно чл.6, ал.1 от ЗАвтПр обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари – лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация – за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България. Р. съдържа: № на лиценза, наименование и правна форма на превозвача, ЕИК, адрес на управление на превозвача, имената на професионално компетентното лице, брой копия или удостоверения към съответния лиценз, издадените наказателни постановления, списък на превозните средства, с които превозвачът извършва дейността.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 7, ал. 1, изр. 2 от ЗАвтПр, за всяко моторно

превозно средство, с което превозвачът извършва дейността, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощени от него длъжностни лица издават съответно заверено копие на лиценза на Общността или удостоверение за обществен превоз на моторно превозно средство.

Административнонаказателната разпоредба на чл.96, ал.1,т.1 от ЗАвтПр, по която дружеството е санкционирано, предвижда налагане на глоба или имуществена санкция 3000 лв. за този, който допусне или разпреди извършването на превоз с моторно превозно средство, за което няма издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списъка към удостоверението за регистрация, или с моторно превозно средство, което не е включено в списъка на превозните средства към лиценза на Общността.

В случая е безспорно установено, че дружеството-жалбоподател е осъществявало международен превоз на товари с моторно превозно средство марка „М.“, модел „Т.“ от категория N3 с рег. [рег.номер на МПС] , като към този момент превозното средство не е имало издадено заверено копие към лиценза на превозвача, респективно – съответното ППС не е фигурирало в списъка към лиценза на Общността. Извършването на нарушението е категорично установено и доказано, с оглед на което законосъобразно касаторът е привлечен към отговорност. Доколкото размерът на имуществената санкция е определена в абсолютен размер, същата не подлежи на индивидуализация, както правилно е посочил и районния съд. Тъй като извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от същия вид, няма основание случаят да се разглежда като маловажен и на това основание да бъде приложен чл.28 от ЗАНН.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира касационната жалба за неоснователна, поради което решението на районния съд следва да бъде оставено в сила като вадилно, допустимо и правилно.

Така мотивиран, Административен съд-София-град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3907/26.08.2024г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав, по НАХД № 12107/2023г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: